

Η συγγραφέας του «Θεού των μικρών πραγμάτων» επιστρέφει.

Το καινούργιο μυθιστόρημα της Αρουντάτα Ρόι κυκλοφορεί στα ελληνικά το Μάρτιο από τις Εκδόσεις Ψυχογιός

ΚΟΡΙΝΑ ΦΑΡΜΑΚΟΡΗ

29.1.2018 | 11:49

Τον καιρό της απουσίας της από τα λογοτεχνικά δρώμενα, ωστόσο, η συγγραφέας υπήρξε ιδιαίτερα δραστήρια: παρά τα προβλήματα που αντιμετώπισε με τη δικαιοσύνη πήρε μέρος σε ακτιβιστικές δράσεις, έγραψε πολιτικά άρθρα και εξέδωσε οκτώ βιβλία στα οποία ασκεί ιδιαίτερα σκληρή κριτική στην Ινδική Δημοκρατία για τη μοίρα που επιφυλάσσει στους φτωχούς και αδύναμους.

Είκοσι χρόνια χρειάστηκε να περάσουν για να κυκλοφορήσει «Το Υπουργείο της υπέρτατης ευτυχίας», το δεύτερο μυθιστόρημα της Ινδής Αρουντάτα Ρόι μετά τον «Θεό των μικρών πραγμάτων», το παγκόσμιο best seller που πούλησε 6 εκατομμύρια αντίτυπα και της χάρισε ένα βραβείο Μπούκερ.

Τον καιρό της απουσίας της από τα λογοτεχνικά δρώμενα, ωστόσο, η συγγραφέας υπήρξε ιδιαίτερα δραστήρια: παρά τα προβλήματα που αντιμετώπισε με τη δικαιοσύνη πήρε μέρος σε ακτιβιστικές δράσεις, έγραψε πολιτικά άρθρα και εξέδωσε οκτώ βιβλία στα οποία ασκεί ιδιαίτερα σκληρή κριτική στην Ινδική Δημοκρατία για τη μοίρα που επιφυλάσσει στους φτωχούς και αδύναμους.

Αυτοί ακριβώς είναι και οι ήρωες του καινούργιου της μυθιστορήματος, που είναι ριζοσπαστικότερο από τον μάλλον συντηρητικό «Θεό των μικρών πραγμάτων» που παρακολουθούσε την ιστορία μιας οικογένειας κατά τη δεκαετία του '60, εστιάζοντας στις χαρές που μπορούν να προσφέρουν τα μικρά πράγματα σε έναν κόσμο που δύσκολα αλλάζει.

📖 Το εξώφυλλο της ελληνικής έκδοσης

Στο πρώτο μέρος του «Υπουργείου» κεντρικό πρόσωπο είναι η Αντζούμ που γεννήθηκε ως Αφτάμπ, έχοντας ανδρικά και γυναικεία γεννητικά όργανα και προκαλώντας απελπισία στη μητέρα του, η οποία μετά από τρεις κόρες θεωρούσε την απόκτηση ενός γιου ως την υπέρτατη ευτυχία. Η Ρόι μιλά για τους περιθωριοποιημένους ήϊγας, τους άντρες που αισθάνονται και ζουν σαν γυναίκες, με ωμό ρεαλισμό, ενώ παράλληλα παρουσιάζει την πολιτική κατάσταση στη χώρα της.

Στο δεύτερο μέρος η δράση μεταφέρεται στο Κασμίρ, με την συγγραφέα να καταγγέλλει για άλλη μια φορά την στάση της χώρας της – «στο Κασμίρ χύνεται τόσο αίμα όσο χρειάζεται για να γραφτεί καλή λογοτεχνία», είχε πει στο παρελθόν. Οι ετερόκλητοι χαρακτήρες της Ρόι, απόκληροι της «νέας», μεταποικιακής Ινδίας, θα συγκατοικήσουν τελικά σε ένα νεκροταφείο στο Δελχί, καθώς οι ζωντανοί αναζητούν καταφύγιο ανάμεσα στους πεθαμένους.

Στην προσπάθειά της να δώσει φωνή σε όσους έχουν συντριβεί από τον κόσμο όπου ζουν αναφέρεται η ίδια η συγγραφέας: «Πώς να αφηγηθείς μια θρυμματισμένη πραγματικότητα; Με το να γίνεσαι ο καθένας; Όχι! Αυτό που χρειάζεται είναι να γίνεσαι σταδιακά το καθετί».

Info:

Αρουντάτα Ρόι, «Το Υπουργείο της υπέρτατης ευτυχίας»

Εκδόσεις Ψυχογιός

Μετάφραση: Μαρία Αγγελίδου